№ 77. Środa, 10 (22) kwietnia 1874. № 77.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 11 (23) kwietnia, — św. Antipy i Joan. mucz.
W piątek, 12 (24) kwietnia, — św. Wasilia ep. par.
W sobotę, 13 (25) kwietnia, — św. Artemona mucz.

Słońce wsch. o godz. 4 min. 50; zach. o godz. 7 min. 8.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 9 (21) Kwietnia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	750.2	+ 9.1	95	zachodni.
1	752.5	+ 14.2	58	zachodni.
9	753.2	+ 11.0	76	spokojnie

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 11 (23) kwietnia, — św. Wojciecha bisk.
W piątek, 12 (24) kwietnia, — św. Bony panny.
W sobotę, 13 (25) kwietnia, — św. Marka ewang.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 11.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy, przychylając się do prośby członków założonego w roku zeszłym Towarzystwa Tambowskich gospodarzy wiejskich, oznajmił zezwolenie na przyjęcie tego Towarzystwa pod swoją protekcję.

Na to Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddańniejszego przedstawienia Ministra Dóbr Rządowych, 11 marca roku bieżącego, Najwyżej zezwolić raczył.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddańniejszego przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, Najmiłościwiej raczył zezwolić na nadanie Dyrektorowi Cesarskiej Biblioteki Publicznej prawa otrzymywania z zagranicy bez cenzury wszelkiego rodzaju utworów druku.

—

* Najjaśniejszy Pan, 29-go stycznia roku bieżącego, Najwyżej raczył zatwierdzić *Postanowienie o zarządzie okręgiem Zakatalskim* i *etat jego Zarządu*, oraz *etat Zarządu Policyjnego miasta Zakatał.*

—

* Najjaśniejszy Pan, 30 marca r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić niżej wymienionym osobom, za wzorowo-gorliwą służbę, następujące nagrody: rangę radców tajnych: rzeczywistym radcom stanu: urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Głównozarządzającym IV Wydziałem *Tibeau-Brignolowi* i inspektorowi służby zdrowia St. Petersburgskich instytucij Cesarzowej Marji *Frobenowi*; brylantowe oznaki orderu św. Aleksandra Newskiego—członkowi Rady Opiekuńczej zakładów Dobroczynności Publicznej w St. Petersburgu, jenerał-lejtnantowi, jenerał-adjutantowi hrabiemu *Lamsdorfowi*; ordery: Orła Białego: opiekunom honorowym Rady Opiekuńczej instytucij Cesarzowej Marji: ochmistrzowi *Daszkowowi* i radcom tajnym: *Jewreinowi, Degajowi* i *Wierchowcewowi*; św. Anny 1-ej klasy: rzeczywistym radcom stanu: będącemu urzędnikiem do szczególnych poruczeń przy Głównozarządzającym IV Wydziałem *Pałażczence*; służącym w IV Wydziale: głównemu buchalterowi *Jerszowowi* i głównemu kontrolerowi *Kochmańskiemu 1-u.*

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku poświadczenia przez Ministra Finansów o wzorowo-gorliwej i pilnej służbie niżej wymienionych osób Straży Granicznej, Najmiłościwiej raczył, 31 marca r. b., udzielić im następujące ordery: św. Anny 2-ej klasy: dowódcy brygady Aleksandrowskiej, podpułkownikowi *Abłowowi*; tenże order 3-ej klasy: kapitanom: oficerowi zapasowemu brygady Wierzbołowskiej—*Warypajewowi*; oficerowi oddziałowemu brygady Kaliskiej—*Spirinowi*; św. Stanisława 3-ej klasy oficerom oddziałowym brygad: Wierzbołowskiej—kapitanowi *Frentzowi*; Zawichostskiej — sztabs-kapitanowi *Hirschfeldowi*; Aleksandrowskiej — porucznikowi *Łukjanowowi* i Zawichostskiej — porucznikowi *Buliczowi.*

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu, 5 kwietnia r. b., mianowany został, kapitan 21 Muromskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowica *Milewski* — nadzorcą Tiraspolskiego szpitala wojskowego, z zaliczeniem do piechoty armji.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 5 kwietnia r. b., otrzymał urlop za granicę: kaliski budowniczy gubernjalny, radca kolegjalny *Chersoński* — na dwa miesiące; nadzorca więzienia Chęcińskiego, dymisjonowany sztabs-rotmistrz *Chrostowski* — na sześć tygodni.

—

Okólnik Ministra Finansów do Izb Skarbowych i Rządów Obwodowych.

(*27 marca 1874 roku, Nr. 1,191*).

O zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 czerwca 1873 roku uchwały Rady Państwa o opłacie przy powiększeniu płacy.

Przy stosowaniu Najwyżej zatwierdzonej, 9 czerwca 1873 roku, ustawy Rada Państwa o opłacie od płacy przy jej powiększeniu i przy wstąpieniu do służby rządowej, podjęte zostały kwestje:

1. Czy jenerałowie, sztabs-i ober-oficerowie i urzędnicy zarządów wojskowych, pobierający pensję, nie według posad, lecz według rang, podlegają ustanowionej przez prawo z 9 czerwca 1873 roku opłacie w wypadkach, kiedy pozostając przy poprzedniej pensji według rang, mianowani są na posady, do których przywiązane są wyższe pieniądze stołowe i inne wynagrodzenia.

2. Czy należy podawać nowoustanowionej opłacie urzędników, mianowanych do wzmocnienia środków zarządów wydziałów Wojny i Telegrafów i urzędników zapasowych ostatniego z tych wydziałów, których płaca oznacza się według uznania zwierzchności, a nie według etatu.

Po zestawieniu pomienionych kwestij z prawem z 9 czerwca 1873 roku o opłacie przy powiększeniu płacy osobom będącym w służbie rządowej i przy wejściu do służby, kwestje te, po porozumieniu się mojem z Kontrolerem Państwa, rozstrzygnięte zostały w następujący sposób:

1. Na zasadzie punktu 5 art. 1 pomienionego prawa, od wojskowych frontowego składu i osób będących w służbie w zarządach i innych instytucjach wydziału Wojny, pobierających płacę nie według posad, a według rang, strąca się trzymiesięczna różnica pomiędzy nową a dawną wysokością wyłącznie samej tylko pensji. Przepis ten stanowiący wyjątek od ogólnego ducha prawa z 9-go czerwca 1873 roku, mającego na celu pobieranie opłaty od polepszenia materjalnego bytu urzędnika, określającego się przez wszystkie kształty płacy pieniężnej, dopuszczone zostało tylko w obec tego, że pieniądze stołowe wojskowych frontowych i w ogóle wszystkich urzędników Ministerstwa Wojny, pobierających płacę według rang, nie stanowią stałej przynależytości płacy tych urzędników, lecz pobierane są przez nich tylko przy zajmowaniu pewnych posad, z których znów przechodzą, według przepisów służby, na posady bez stołowych pieniędzy. W taki sposób w wydziale Ministerstwa Wojny strącaniu ogólnym porządkiem, z całej płacy, podlegają tylko ci urzędnicy, którzy pobierają płacę według posad; dla tego przy rozstrzyganiu kwestji czy jenerałowie, sztabs-i ober-oficerowie i urzędnicy zarządów wojskowych, pobierający pensję według rang, podlegają strąceniu w wypadkach, kiedy pozostając przy poprzedniej pensji, mianowani są na posady, do których przywiązane są wyższe pieniądze stołowe i inne wynagrodzenia, należy rozróżniać: czy pomienione osoby otrzymują podwyższenie pieniędzy stołowych przy mianowaniu na taką posadę, na której płaca udziela się według rang, czy też podwyższenie pieniędzy stołowych połączone jest z otrzymaniem płacy według posady. W pierwszym razie podwyższenie pieniędzy stołowych i w ogóle wszelkiego wynagrodzenia, oprócz pensji, nie może stanowić podstawy do opłaty; w drugim zaś, osoba, która otrzymała podwyższenie, połączone z zajęciem takiej posady, na której płaca udziela się według etatu tej posady, a nie według rangi, powinna opłacić $^1/_4$ rocznej różnicy pomiędzy poprzednią pensją, a płacą nowo-otrzymanej posady. Stosownie do tego, jenerałowie, sztabs-i oberoficerowie i urzędnicy wydziału Wojny, pobierający płacę nie według posady, a według rangi, kiedy otrzymują podwyższenie pieniędzy stołowych przy mianowaniu na takie posady, na których płaca udziela się także według rangi, nie podlegają ściągnięciu nowoustanowionej opłat; przy powiększeniu zaś płacy takich osób, z przejściem na taką posadę, na której płaca udziela się im według tej posady, a nie według rangi, powinny zapłacić trzymiesięczną różnicę pomiędzy poprzednią pensją, a płacą nową otrzymanej posady.

2. Ponieważ urzędnicy do wzmocnienia i zapasowi urzędnicy wydziału Telegrafów, pobierają płacę według uznania zwierzchności, przeto płaca ta, jako mająca charakter przypadkowego wynagrodzenia, a nie płacy stałej, nie może stanowić przedmiotu nowo ustanowionego przez prawo z 9 czerwca 1873 roku strącenia. Dla tego urzędnicy, mianowani do wzmocnienia środków zarządów wydziałów Wojny i Telegrafów i zapasowi urzędnicy ostatniego z tych wydziałów, jako pobierający płacę, nie według etatów, a według uznania zwierzchności, nie powinny podlegać pomienionemu strąceniu.

O powyższem zawiadamiam Izby Skarbowe i Rządy Obwodowe do stosowania się.

—

* *Bank Państwa.* Na zasadzie Ustawy Towarzystwa *Uralskiej Górniczej* kolei żelaznej, Najwyżej zatwierdzonej 22 lutego 1874 roku i ogłoszonej w „Zbiorze Postanowień i Rozporządzeń Rządu“ (8 marca, № 24), Minister Finansów poruczył Bankowi Państwa otwarcie zapisów na akcje pomienionego Towarzystwa na następujących zasadach i warunkach:

Termin wykonania robót na tej kolei jak było ogłoszone w „Zbiorze Postanowień i Rozporządzeń Rządu (29 marca, № 28), oznaczony jest na cztery lata.

Po zmniejszeniu, za Najwyższem rozporządzeniem zapadłem na dniu 5 kwietnia r. b., pierwotnie oznaczonego kapitału budowlanego Uralskiej kolei żelaznej, w skutku stanienia szyn, o 308,011 rub. met., zakładowy kapitał nominalny kolei oznacza się na 32,938,000 rub. met. i tworzy się przez emisję:

a) Poręczonych przed Rząd akcij Towarzystwa na $^1/_4$ kapitału.	8,234,500 „ „
b) Poręczonych przez Rząd obligacij na $^3/_4$ kapitału. . . .	24,703,500 „ „
	32,938,000 rub. met.

Kapitał akcyjny dzieli się na 65,876 akcij, po 125 rub. met. każda.

Cena zapisowa oznacza się na 125 rub. met. za każdą akcję na 125 rub. nominalnej jej wartości.

Akcjom Towarzystwa nadaje Rząd bezwarunkowo poręczenie corocznego dochodu w ilości 5% procentu i $^1/_{10}$% na umorzenie od nominalnej ceny wszystkich akcij.

Pomienione $5^1/_{10}$% od wszystkich akcij Towarzystwa zabezpiecza się w ciągu terminu wyznaczonego do posiadania przez Towarzystwo kolei, od dnia utworzenia Towarzystwa.

Przypadające według tego poręczenia wypłaty, wypłacają się całkowicie przez Rząd posiadaczom akcij, przyczem żadne domagania się Towarzystwa lub jego wierzycieli, nie mogą być zaliczane na rachunek sum podlegających wypłacie od akcij.

Wypłata posiadaczom akcij bezwarunkowo poręczonego od nich dochodu dokonywa się przez Rząd za każde upłynione półrocze, 15 kwietnia i 15-go października. W tychże terminach będzie odbywała się wypłata kapitału za akcje wylosowane.

Zapisy będą otwarte przez Bank Państwa jednocześnie w Petersburgu i w Moskwie, w Kantorze Banku, w piątek, 12 kwietnia od godziny 10-ej z rana do godziny 3-ej po południu i będą trwały w sobotę, 13 kwietnia, w tych samych godzinach.

Cena zapisowa oznacza się po 100 rub. met. za 100 rub. met. kapitału nominalnego.

Zapisowa cena opłaca się w następujących terminach:

10% przy zapisaniu się, w kształcie kaucji.
10% przy rozkładzie.
10% 15 sierpnia 1874 r.
10% 15 grudnia 1874 r.
10% 15 kwietnia 1875 r.
10% 15 sierpnia 1875 r.
10% 15 grudnia 1875 r.
15% 15 kwietnia 1876 r.
15% 15 sierpnia 1876 r.

Deklaracje o zapisach powinny być oznaczone w rublach metalicznych, ale opłaty będą przyjmowane rublami kredytowemi według średniego kursu poprzednich dni. Obliczenie będzie oznaczone za każdym razem w obwieszczeniach, wywieszanych w salach Banku, gdzie będą przyjmowane zapisy.

Po skończeniu zapisów będzie dokonany rozkład, odpowiednio do sumy, na jaką uskutecznione zostaną zapisy, przyczem Minister Finansów zastrzega sobie prawo przeważnego zaspokojenia drobnych zapisów, o ile to będzie uznane przezeń za możliwe. Zbyteczne opłaty będą bezzwłocznie zwracane za okazaniem kwitów; uzupełniające zaś opłaty, po rozkładzie sumy, powinny być wnoszone bezwłocznie.

Akcjonarjusze, którzy opłacą pierwotną ratę w ilości 20%, otrzymują czasowe świadectwa na akcje i korzystają co do każdej następnej raty z trzymiesięcznego terminu uprzywilejowanego, przyczem obowiązują się zapłacić za czas opóźniony po 1% na miesiąc za sumy, podlegające zapłacie.

Po upływie uprzywilejowanego terminu, świadectwa czasowe, na które jakakolwiekbądź rata nie została zapłacona, uznają się za umorzone. O umorzonych świadectwach uskutecznia się trzykrotne ogłoszenie, a w zamian takowych będą wystawione na sprzedaż, na rachunek i ryzyko zaległego akcjonarjusza, nowe świadectwa czasowe na odpowiednią liczbę akcij.

Prawo posiadania świadectwa czasowego przyznaje się osobie, na czyje imię zapisane jest świadectwo w księgach Towarzystwa.

Po zapłaceniu ostatniej raty świadectwa czasowe będą wymienione na akcje.

Wypłata posiadaczom akcij poręczonego od nich dochodu uskutecznia się do dnia wyznaczonego na ukończenie kolei, od opłaconego na akcje kapitału, w stosunku sum i czasu wpłynięcia rat i w stosunku 5% procentu rocznie.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Sprawa oświaty ludowej **w gubernji Suwałkskiej** postępuje obecnie w tym kierunku, jaki został jej nadany przez ostatnie reformy, w skutku czego rozwój jej odbywa się wytkniętą drogą i co rok staje się widoczniejszym w gubernji.

Najważniejszą pomocą do tego ze strony Rządu stanowi założenie w gubernji oddzielnych kursów pedagogicznych we wsi Wejwerach, w powiecie Marjampolskim, których specjalnem przeznaczeniem jest kształcenie nauczycieli ludowych, dokładnie przysposobionych do tego zawodu i dobrze umiejących język ruski. Przy takich warunkach można spodziewać się, że przy stopniowem zastąpieniu teraźniejszych nauczycieli w niższych zakładach naukowych, często nie odpowiednich swemu przeznaczeniu, przez wychowańców kursów wejwerskich, którzy ukończyli tam nauki, sprawy oświaty ludowej utrwali się w gubernji na stałych podstawach.

—

* Rolnictwo, stanowiące główną *siłę* produkcyjną **gubernji Płockiej,** wcale nie jest tam postawione na należytej stopie doskonalenia. Powiększej części prowadzone jest trzypolowe gospodarstwo, i tylko w niektórych majątkach przyjęty jest wielopolowy, płodozmienny systemat, dający całkowicie zadowalniające rezultata. Pod względem pomyślności, gospodarstwa wielkich właścicieli przewyższają pozostałe; gospodarstwa włościańskie corocznie polepszają się widocznie, i tylko dzierżawców w ogóle prowadzone są mniej zadowalniająco. Różnego rodzaju udoskonalone narzędzia i maszyny rolnicze wchodzą coraz bardziej w powszechne użycie.

Pozostałe gałęzie gospodarstwa wiejskiego w gubernji Płockiej, jako to: uprawa lnu, tytoniu, roślin olejnych, buraków, sztucznych łąk, ogrodowizn, nie mają charakteru przemysłowego i służą tylko na zaspokojenie potrzeb miejscowych. W gospodarstwie leśnem daje się spostrzegać pewien upadek, w skutku tego, że z rzadkiemi wyjątkami, nie jest zaprowadzone racjonalne gospodarstwo leśne i lasy nie są podzielone na poręby.

—

* W 80 **sądach pokoju (okręgowych) Królestwa Polskiego** w 1872 r. było do załatwienia 61,609 czynności cywilnych; z nich załatwiono 61,223, pozostało do załatwienia 386.

Z tej ogólnej liczby 61,609 czynności, sądy pokoju roztrząsały: a) W charakterze instancji pojednawczej spraw 3,263; z których załatwiły przez pojednanie 209, z powodu niestawiennictwa lub przez odesłanie przed trybunał z powodu niemożności pojednania 2,958, przez zrzeczenie się żądań podczas wprowadzania sprawy na posiedzeniu sądu 96. Oprócz tego odbyło się w nich 1,994 rad familijnych, na których ustanowiono 532 nowych opiek. b) W charakterze instancji spornej roztrząsały i załatwiły 10,826 spraw, a mianowicie przez pogodzenie stron 70, przez spadnięcie sprawy 483, przez wydanie wyroków 10,273, z liczby 10,273 wyroków było: stanowczych 7,421, przedstanowczych 2,664, przygotowawczych 188. c) W charakterze wydziałów hypotecznych sądy pokoju miały do załatwienia 3,802 czynności, z nich załatwiły 3,791, pozostało do załatwienia 11. d) Czynności ekonomicznych cywilnych było do załatwienia w sądach pokoju 41,724, z których załatwiono 41,449, pozostało do załatwienia na następny rok 275.

Z ogólnej liczby 41,724 czynności ekonomicznych było ważniejszych; opieczętowań majątku 264, rozpieczętowań 242, aktów znania 229, aktów przybrania dzieci 65, uwolnień od opieki 105, uznania dzieci nieprawych 147, badań świadków z polecenia trybunałów 877, badań świadków na mocy własnych wyroków przedstanowczych 289, odebrania przysiąg, deklaracij, świadectw, poświadczeń aktów i t. p. 2,994.

W porównaniu 1871 r. w sądach pokoju w 1872 r. było roztrząsane spraw pojednawczych i spornych więcej o 1,651 czynności hypotecznych więcej o 327, ekonomicznych mniej o 1,392, rad familijnych odbyło się mniej o 126, zatem w ogóle było roztrząsane w porównaniu z 1871 r. więcej o 860.

—

* **W 18 sądach policji poprawczej** w Królestwie Polskiem, w 1872 r. było do załatwienia 348,590 czynności kryminalnych, a mianowicie: spraw 36,980, czynności ekonomicznych 311,610; z nich załatwiono 336,099, a mianowicie: spraw 29,630, czynności ekonomicznych 306,469; pozostało do załatwienia 12,491, a mianowicie: spraw 7,350, czynności ekonomicznych 5,141.

W porównaniu z 1871 r. w sądach policji poprawczej było w 1872 r. do załatwienia czynności więcej o 21,245, a mianowicie: spraw 3,504, czynności ekonomicznych więcej o 17,741.

—

* **Ceny targowe i zboża innych artykułów żywności w mieście Petrokowie od 30 marca (11 kwietnia) do 6 (18) kwietnia 1874 roku.** Za czetwert: pszenicy 14 rub. 80 kop., żyta 8 rub. 90 kop., jęczmienia 7 rub. 80 kop., owsa 5 rub. 20 kop., gryki 6 rub. 50 kop., grochu 9 rub. 90 kop., kartofli 3 rub. 30 kop., kaszy jęczmiennej 10 rub. 45 kop., gryczanej grubej 16 rub. 64 kop., mąki pszennej I-go gatunku 18 rub. 40 kop., II-go gatunku 16 rub. 22 kop., żytniej I-go gatunku 10 rub. 47 kop., II-go gatunku 8 rub. 40 kop.; za funt: chleba pytlowego $3^3/_4$ kop., razowego

$2^1/_2$ kop., mięsa wołowego 10 kop., cielęciny 10 kop., wieprzowiny 12 kop., baraniny 10 kop.; za pud: siana 30 kop., słomy 20 kop. *(Dziennik Gub. Petrokowski).*

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W zaprzeszłym tygodniu przyjechał z Petersburga do Warszawy znany podróżnik do Azji, członek ruskiego Towarzystwa jeograficznego, podpułkownik sztabu jeneralnego M. M. Przewalski, który przed wyprawą przedsięwziętą do Azji, był nauczycielem jeografji w warszawskiej szkole junkrów od piechoty i jest tu przeto znany bardzo dobrze wielu osobom.

Przyjaciele warszawscy p. Przewalskiego wyprawili mu w zeszłym tygodniu, we czwartek, w hotelu angielskim obiad, na którym znajdowało się około 40 osób, przeważnie ze sztabu jeneralnego, jakkolwiek zresztą w liczbie osób uczestniczących w obiedzie znajdowali się także oficerowie wszystkich prawie rodzajów broni i kilku cywilnych.

Ku końcowi obiadu, naczelnik 1-ej brygady 6-ej dywizji piechoty, jenerał-major Ernroth, jako starszy wśród obecnych na obiedzie, wniósł pierwszy toast za zdrowie p. Przewalskiego, przyczem wspomniał w kilku słowach o jego działalności, jako podróżnika. Podpułkownik Przewalski, podziękowawszy wszystkim za okazany mu zaszczyt, prosił ażeby pozwolono mu wnieść toast za zdrowie nieobecnego towarzysza jego podczas uciążliwej wyprawy, porucznika 31-go aleksopolskiego pułku piechoty (b. ucznia warszawskiej szkoły junkrów od piechoty) M. A. Pylcowa, który bawi obecnie u ojca swego, na wsi, w gubernji tambowskiej, w okolicach miasta Usmania, dokąd posłano niezwłocznie telegram następującej osnowy: „Do M. A. Pylcowa. Przyjaciele p. Przewalskiego, uczciwszy go obiadem, wspomnieli i o was, jego godnym towarzyszu podróży, i zasyłają wam powitanie serdeczne."

Następnie wniesiono powtórnie za zdrowie p. Przewalskiego toast, zaproponowany przez pomocnika naczelnika sztabu okręgowego, pułkownika Wojdego, który oświadczył p. Przewalskiemu o tej sympatji, jaką wszyscy zgromadzeni na obiedzie żywią dla niego, jak również o tej nadziei powodzenia, jaką wszyscy pokładali w nim zawczasu, przed udaniem się jego, trzy lata temu, z Warszawy w podróż niebezpieczną i długą. Na zakończenie, naczelnik warszawskiej szkoły junkrów od piechoty, pułkownik sztabu jeneralnego Akimow, wniósł toast za zdrowie dwóch kozaków linjowych, którzy towarzyszyli p. Przewalskiemu i odbyli z nim całą jego podróż w głębi Azji. Wnosząc toast za tych kozaków, pułkownik Akimow, ze słów słyszanych od p. Przewalskiego, opowiedział, że kozacy ci, pomimo dokonania tak trudnej podróży, nie uczuli prawie wcale znojów, na jakie byli narażeni z powodu strasznych mrozów, upałów, nieznośnego pragnienia, nawet głodu nieraz, znużenia i innych dolegliwości. Po powrocie do domu, do Kiachty, zkąd rozpoczęli swą podróż, kozacy ci wyobrażali sobie, że zwiedzali przez cały czas jedynie okolice Chin, położone wzdłuż granicy naszej. (Wiadomo zaś, że dotarli oni aż za jezioro Kuke-Nor). Przy tym toaście, przyjętym z wielkiem spółczuciem, p. Przewalski dodał od siebie, że powodzenie swej wyprawy zawdzięcza w bardzo znacznej mierze tym właśnie kozakom.

Na wniosek niektórych osób, zaproponowano podczas obiadu składkę na kupno podarunku dla tych dwóch kozaków, jako widomego dowodu wdzięczności dla nich za trudy poniesione przez nich dla dobra nauki. Zebrano w ciągu kilku minut 72 rs., za które kupiono następnie dwa piękne zegarki srebrne, na których wyryto napis, na jednym z nich: „Od przyjaciół warszawskich Mikołaja Michałowicza Przewalskiego, dzielnemu jego towarzyszowi, kozakowi *Panfilowi Czebajewowi,*" na drugim zaś takiż sam napis, z imieniem i nazwiskiem drugiego kozaka (buriaty) *Dondona Irinczynowa.*

Podarunki te posłane zostaną z Warszawy do Kiachty, gdzie kozacy pomienieni mieszkają obecnie.

Po skończonym obiedzie, naokoło p. Przewalskiego utworzyło się dość znaczne grono słuchaczy, którym opowiadał on przygody wielce interesujące ze swej podróży.

W zeszłą niedzielę, 7 (19) kwietnia, p. Przewalski opuścił Warszawę i udał się z powrotem do Petersburga, gdzie zamierza zabawić około dwóch lat, podczas których, pobierając płacę z Ministerstwa Wojny, pracować będzie nad opisem swojej podróży. Do tej jego pracy wejdą wszystkie dokonane przez niego w podróży spostrzeżenia, mianowicie wiadomości astronomiczne, meteorologiczne, jeograficzne, zoologiczne i inne. Jako uzupełnienie tego dzieła, profesor Maksymowicz wyda opis flory tych miejscowości, które zwiedził p. Przewalski, a to na podstawie cennego zielnika, przywiezionego przez tego ostatniego.

Po ukończeniu tej pracy, p. Przewalski przedsięweźmie znowu wyprawę dla dokonywania w dalszym ciągu badań w mało znanych krajach Azji, w celu uzupełnienia pracy rozpoczętej, przyczem oprócz porucznika A. M. Pylcowa, towarzyszyć mu będzie także chorąży keksholmskiego pułku grenadjerów cesarza austrjackiego Jagunow, ten sam, który był towarzyszem podróży p. Przewalskiego w pierwszej jego wyprawie naukowej, przedsiębranej dla zbadania kraju usuryjskiego. Oprócz tych dwóch oficerów, p. Przewalski weźmie także z sobą w tę nową podróż dziesięciu kozaków linjowych. Podróż tę w Azji p. Przewalski rozpocznie od Turkiestanu i ma ona trwać dwa do trzech lat.

Po powrocie swoim z podróży do Petersburga, p. Przewalski miał szczęście przedstawiać osobiście Najjaśniejszemu Panu zbiory rozmaitych zwierząt i ptaków wypchanych, ryb przechowywanych w spirytusie, jak również owadów, roślin, minerałów i t. d. Za prace podjęte w tej wyprawie i za świetne wywiązanie się z niej, kapitan Przewalski awansowany został na podpułkownika, podporucznik zaś Pylcow na porucznika, i oprócz tego wyznaczona im została, za wyprawę pomienioną, pensja dożywotnia, mająca się liczyć od chwili obecnej: p. Przewalskiemu, w wysokości *sześciuset* rubli rocznie, oprócz płacy pobieranej przez niego, z następstwem zaś czasu, oprócz emerytury, jaka będzie mu przyznana; p. Pylcowowi zaś—w wysokości *dwustu* rubli rocznie.

---

* **W IX departamencie Senatu Rządzącego,** znajdującym się w Warszawie w 1872 r. było do załatwienia czynności cywilnych 1,665, w tej liczbie spraw 1,047, podań incydentalnych 612 i czynności ekonomicznych 6.

Z liczby 1,047 spraw załatwiono 600, a mianowicie: przez wyrok 586, przez wykreślenie z wokandy z powodu pojednania stron 14, pozostało zaś do załatwienia na następny rok 447.

Podania incydentalne oraz czynności ekonomiczne, które miał do załatwienia IX departament Senatu w ciągu 1872 r. zostały załatwione wszystkie przed końcem roku. We wszystkich sprawach wprowadzonych w Senacie zapadło wyroków 510, a mianowicie w całym składzie kompletu 6, w powiększonym komplecie 14 i w zwykłym komplecie 490.

Z liczby tych wyroków zapadło: zgodnie z wnioskami naczelnego prokuratora lub jego pomocników 388, w części tylko zgodnie z wnioskami 77 i przeciwnie wnioskom 45.

Z ogólnej liczby 510 skarg na wyroki sądu apelacyjnego, wydano wyroki co do 507, a mianowicie: potwierdzające wyroki sądu apelacyjnego 292, zmieniające je 104 i uchylające takowe 111.

W porównaniu z 1871 r. w IX departamencie Senatu Rządzącego, w 1872 r. było do załatwienia więcej o 143 czynności, a mianowicie spraw i podań incydentalnych więcej o 147, czynności ekonomicznych mniej o 4.

---

* **W sądzie apelacyjnym Królestwa Polskiego** znajdującym się w Warszawie, w 1872 r. było do załatwienia 8,686 czynności cywilnych, a mianowicie: spraw 5,752, czynności ekonomicznych 2,934.

Z liczby 5,752 spraw, zapadły wyroki co do 4,581, spadło 285, pozostało do załatwienia na następny rok 886. Z liczby 4,581 wyroków, było: stanowczych 3,669, przedstanowczych 589, przygotowanych 323; pod względem instancij: w ostatniej instanciji 3,992, w drugiej 589. Z liczby 3,992 wyroków zapadłych w ostatniej instancji było: zatwierdzających wyroki niższych instancij 2,461, uchylających lub zmieniających te wyroki 1,531.

W ogólnej liczbie 4,581 wyroków zapadłych w sądzie apelacyjnym w 1872 r. było: dotyczących osobistych pomiędzy stronami zobowiązań 3,124, spraw handlowych 942, dochodzenia z nieruchomości 367, prawa własności 62, dochodzenia z ruchomości 63, posiadania 16, oznaczenia granic 4, działu majątku pomiędzy małżonkami 2, sporów włościan dóbr rządowych 1.

Z ogólnej liczby 2,934 czynności ekonomicznych sąd apelacyjny załatwił 2,931, pozostało do załatwienia 3.

W porównaniu z 1871 r. w sądzie apelacyjnym było w 1872 r. do załatwienia: spraw więcej o 186, czynności ekonomicznych mniej o 437, w ogóle zatem mniej o 251 czynności.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dotychczasowemu, aż nazbyt pierwotnemu sposobowi oświetlania naszych izb włościańskich, zadany ma być, jak się zdaje, cios stanowczy. Wszystkim wiadomo, do jakiego stopnia ten sposób oświetlania (mamy tu na myśli łuczywo zapalone) jest lichy, niepraktyczny i niebezpieczny. Nie jest on też tak tani, jak sądzą powszechnie. Podług obliczenia przybliżonego, które znajdujemy w № 93 gazety *Gołos*, wypala się łuczywa w całej Rosji, dla oświetlania izb włościańskich, za 50 miljonów rs. rocznie! Ludzie praktyczni zalecają obecnie znacznie **lepszy i tańszy sposób oświetlania izb olejem skalnym,** tak samo, jak to jest w zwyczaju na Wschodzie. Wlewa się olej skalny do osobnego naczynia, noszącego tam nazwę „czirak;" jest to rodzaj imbryka z dziobkiem, w który kładzie się knot jak najprostszy, po prostu kawał sznura lub czegoś podobnego, i zapala się. Blask palącego się „ciraka" wyrównywa blaskowi pochodzącemu od dwóch świec. Obliczono mniej więcej, że na takie oświetlenie, lud wydawałby rocznie nie 50, lecz tylko 18 miljonów rubli. Niższe, ubogie klasy ludności po miastach i wsiach powinniby skorzystać niezwłocznie z tego odkrycia, albo raczej z tej rady udzielanej przez ludzi praktycznych, i zaprowadzić u siebie takie lampy do oświetlania olejem skalnym. Lecz czy wezmą się do tego? Najprostsze reformy wymagają nieraz kilka wieków dla urzeczywistnienia ich. Znane „Towarzystwo bakińskie eksploatacji oleju skalnego" zamierza przyjść pod tym względem w pomoc wszystkim ludziom niebogatym. Olej skalny odstawiany będzie kolejami żelaznemi z Baku do wszystkich głównych miast Rosji. O lampy na wzór wyż wzmiankowanych „czirakow," nie trudno, mogą bowiem lepić takowe garncarze i sprzedawać tanio. Na Wschodzie „ciraki" kosztują po jednej kopiejce za sztukę. W Petersburgu, podczas minionego tygodnia świątecznego, pokazywano ludowi, jak „olej skalny pali się w naczyniu glinianem," pokazywano zaś to na wybrzeżu angielskiem, na rogu zaułka Zamiastnina, w domu Kokorewa № 24, i na wybrzeżu Pałacowem, w domu pod № 10, o czem donosiły gazety. W Moskwie pokazywano toż samo w dwóch następujących punktach miasta: na Pokrowce, w zaułku Uspieńskim, w domu Kokorewa, i na Zamoskworjeczju, przy ulicy Tatarskiej, w domu Gubonina.

---

* Komisja wybrana przez literatów **do kierowania sprzedażą** dzieła zbiorowego („Складчина"), wydanego na korzyść mieszkańców gubernji samarskiej, którzy ucierpieli od nieurodzaju, oraz dla posyłania na miejsce przeznaczenia pieniędzy osiąganych z tej sprzedaży, podaje do wiadomości powszechnej, że posłała 3-go kwietnia, za pośrednictwem banku kamsko-wołgskiego, samarskiemu komitetowi dam, dla przyjścia w pomoc ludności cierpiącej niedostatek, trzy tysiące trzysta rubli, co razem z pieniędzmi posłanemi tamże poprzednio, wynosi sześć tysięcy trzysta (6,300) rubli. Ponieważ egzemplarze książki pomienionej, wydrukowane 28 marca, zostały wnet rozsprzedane, druk przeto dalszych egzemplarzy, wstrzymany z powodu świąt, rozpoczął się na nowo i książka ta okaże się w handlu, we wszystkich księgarniach w Petersburgu i Moskwie, najpóźniej 12 kwietnia. Osoby zamiejscowe udawać się mogą z żądaniami do redakcji czasopisma *Russkaja Starina,* w Petersburgu. Cena egzemplarza „Składczyny" 3 rs., z przesyłką 4 rs.

---

* *St. Peterb. Wied.* donoszą, że na wstawienie się Ministra Finansów, udzielono Towarzystwu naturalistów 10,000 rs. na osobną **wyprawę aralsko-kaspijską,** która ma na celu zbadanie, najpierw, fauny wodnej mórz Aralskiego i Kaspijskiego, i powtóre, formacji geologicznej i fauny lądowej części północnych Ust'-urtu, Mangiszłaku i okręgu Amu-daryjskiego, w obrębie naszych posiadłości. Na morze Aralskie wydelegowany zostaje W. D. Alenicyn, na Kaspijskie — O. A. Grim, którzy mają badać faunę wodną tych dwóch wodozbiorów. Wyprawa lądowa, w której biorą udział M. P. Barbot-de-Marny — dla badań geologicznych, M. M. Bohdanow i student M. A. Butlerow — dla badań zoologicznych, zwiedzi najpierw Mangiszłak, ztamtąd uda się wzdłuż brzegu północnego Ust'-urtu do morza Aralskiego i po przebyciu tego ostatniego, wyląduje koło ujść rzeki Amu-darji, gdzie dokonywać będzie badania na delcie tej rzeki i na prawym jej brzegu, w obrębie naszych posiadłości. Zbadanie starego koryta Amu-darji nie jest wcale objęte programem tej wyprawy.

---

* Z wiadomości o **przemyśle fabrycznym w powiecie słobodzkim,** w gubernji wiackiej, okazuje się między innemi:

Przemysł fabryczny w gubernji wiackiej obliczany jest ogółem na 11,000,000 rs. Połowa prawie tej sumy przypada na przemysł powiatów sarapulskiego i słobodzkiego: w pierwszym z nich przemysł fabryczny reprezentuje 2,500,000 rs., w drugim zaś 3,000,000 rs. rocznie. Powiat przeto słobodzki ma najsilniej rozwiniętą produkcję fabryczną. Powiat słobodzki zasługuje na uwagę pod tym także względem, że przerabiane są tam materjały surowe na wyroby jak najróżnorodniejsze, za pomocą narzędzi i maszyn, począwszy od najprostszych do bardziej skomplikowanych. Liczba fabryk i zakładów przemysłowych w tym powiecie wynosi 70; z tych 44 znajduje się po miastach i tylko 26 po wsiach. Pod względem zaś wartości produkcji, fabryki i zakłady przemysłowe po wsiach przewyższają takież zakłady po miastach, albowiem znajdują się po wsiach fabryki wyrobów z żelaza. Jeżeli zaś nie będziemy brać w rachubę produkcji tych ostatnich fabryk, to okaże się, że miasto Słobodzkoje przewyższa cały powiat pod względem wartości produkcji. Miasto pomienione produkuje rocznie za 1,500,000 rs., co stanowi $^1/_8$ część wartości produkcji fabrycznej w całej gubernji. Z zakładów przemysłowych miasta Słobodzkoje, pierwsze miejsce należy się garbarniom. W dziewiętnastu garbarniach wyprawia się skór za 555,000 rs. (przy 345 robotnikach); skóry surowe dostarczane są z Siwy, Obwy, Permu i głównie z gubernij syberyjskich. Skóry wyprawne idą do miast rozmaitych gubernij, głównie zaś do Kazania, dla zarządu intendentury.

---

* Oprócz zebrania wiadomości o rozległości **bagien** i wpływu ich na różne gałęzie gospodarstwa wiejskiego **w gubernji Nowogrodzkiej,** wyprawa, wysłana do tej gubernji w zeszłym roku przez Ministerstwo Dóbr Rządowych, zajmowała się badaniem sposobów osuszenia bagien i kosztu robót w celu osuszenia.

Pozostawiając tu na boku wszystkie szczegóły techniczne sposobów osuszenia bagien, zawarte w artykule czasopisma „Gosp. Wiejsk. i Lesn." należy nadmienić w tym przedmiocie, że badania wyprawy, według p. Nothafta, wykazały, iż osuszenie bagien w gubernji Nowogrodzkiej ułatwione jest w znacznym stopniu, w skutku tego, że znajduje się ogromna ilość wypływających z nich strumyków i rzeczek, które w większości wypadków znajdują się w komunikacji z znaczniejszemi rzekami, tak że rowy które trzeba będzie bić, będą miały bardzo małą długość; oprócz tego położenie bagien na równinach, wzniesionych prawie w jednakowym stopniu nad poziom wielkich rzek, usunie liczne omyłki, zdarzające się tak często przy oznaczaniu spadków rowów projektowanych.

Przedstawiwszy szczegółowe obliczenie kosztu osuszenia bagien w różnych miejscowościach gubernji, obliczywszy w przybliżeniu dochód, jaki można otrzymać z niektórych bagien osuszonych zaraz pierwszego roku po osuszeniu, p. Nothaft robi obrachunek ilości bagien w północnych powiatach gubernji, do osuszenia której, należało by przystąpić naprzód, z powodu niemożności rozpoczęcia odrazu, w jednym roku osuszenia ogromnej przestrzeni bagien w pomienionych powiatach.

W taki sposób z 1,300,000 dies. bagien, p. Nothaft wydziela do osuszenia na początek 800,000 diesiatyn, należących do właścicieli prywatnych i włościan. Osuszenie około ósmej części tej przestrzeni może okupić się, według p. Nothafta, z przewyżką w ciągu krótkiego czasu, jeżeli na rachunek tej ósmej częś i wejdą wyłącznie bagna łąkowe. (Bagien tych w 6 północnych powiatach jest do 100,000 diesiat.). Nakład na ich osuszenie będzie wynosił około $1^1/_2$ miljona rubli.

Co się tyczy osuszenia pozostałej ilości bagien, w artykule p. Nothafta jest powiedziane:

„Osuszenie przestrzeni bagnistej 500,000 diesiatyn (380,000 + 100,000) nie może być dokonane w krótkim czasie, na to potrzebne są lata, dziesiątki lat; a dla tego potrzebny na to kapitał rozdzieli się na drobne sumy i włożony w pierwszym roku, zrobi dwa lub trzy obroty do czasu ukończenia osuszenia zamierzonej przestrzeni, tak że w gruncie, do rozpoczęcia tej sprawy, przestraszającej ogromem cyfr, potrzebne są bardzo nieznaczne nakłady".

W kwestji środków do osuszenia bagien, w artykule czasopisma „Gosp. Wiejs. i Leśnic." powiedziane jest bardzo nie wiele. Nadmieniwszy w początku ostatniej części artykułu, że kwestja ta jest rzeczą Rządu i ziemstwa, autor przytacza tylko kilka uwag, wywołanych raczej, jak można wnosić, tylko przez blizki związek tej kwestji z głównemi zadaniami wyprawy i znajomość różnych szczegółów ekonomicznego bytu gubernji, które zostały poznane podczas badania kwestji osuszenia bagien.

Tak naprzykład, z dobrego obznajmienia się z całym ustrojem współczesnego ekonomicznego życia w gubernji Nowogrodzkiej wynika, według wszelkiego prawdopopobieństwa, uwaga w kwestji wynalezienia środków do osuszenia bagien:

Nieznaczną opłatę w sześciu północnych powiatach, po $1^1/_2$ kop. od diesiatyny użyć nie na spłacanie zaległości, ponieważ opłata ta, 26,900 rub., z powodu swej nieznaczności mało może zmniejszyć cyfrę zaległości—259,382 ruble,—a na osuszenie bagien.

Dalej, według zdania autora, włościanie gubernji Nowogrodzkiej, podejmą się, we wszystkich prawie północnych powiatach, chętnie pracy osuszenia niewielkich bagien, jeżeli będzie im nadane prawo bezpłatnego, na jakiś czas, użytkowania z przestrzeni osuszonych.

Oprócz tego p. Nothaft przytacza następujące zdanie prezesa białozierskiego Ziemskiego Urzędu Powiatowego, P. W. Pusztorskiego, w przedmiocie osuszania niewielkich bagien:

„Co się tyczy osuszania małych bagien, tak na gruntach obywatelskich, jak i nadanych włościanom, bezzwłoczne ich osuszenie niezawodnie jest bardzo pożądane, ale łatwo zrozumieć że Rząd nie może podjąć się takowego bezpośrednio. W tym wypadku najdogodniej i najpożyteczniej byłoby zastosować formę udzielania nagród przez Rząd, to jest, żeby za osuszenie i wykarczowanie pewnej przestrzeni bagna udzielana była pewna, niewielka nagroda. Można by było urządzić tak: dla osuszenia diesiatyny bagna niezbędne są: jeden rów wzdłuż na 80 saż., i jeden lub dwa rowy w poprzek po 30 saż., to jest w ogóle 110 do 140 saż. Licząc że taki rów kosztuje od 4 do 5 kop. za sażeń, możnaby za każdą diesiatynę bagna osuszonego przez regularne rowy i wykarczowanego o tyle, że na niem można kosić trawę lub orać, udzielać do 5 rub. 60 kop., odpowiednio do ilości rowów, licząc po 4 kop. za sażeń. Liczni włościanie i teraz wykarczowali by bagna nie żałując pracy, lecz roboty techniczne stanowią dla nich trudności. Udzielanie zapłaty w kształcie nagrody za wybicie rowów, zachęci ich i będzie stanowiło pobudkę do osuszania bagien."

---

* **Newa puściła** od źródła na przestrzeni sześciu wiorst, a w progach od 20 do 26 wiorsty. Kra ruszyła na 10 sążni koło tartaku ruskiego Towarzystwa i podmyła naprzeciwko Ochty gagaryńskie i mytińskie mostki.

---

* **Nekrolog.** Dnia 15 marca umarł, w 80 roku życia, jeden z weteranów 1812 roku, jenerał kawalerji, **K. J. Wrangel 1-y.** Zmarły rozpoczął swą służbę w pamiętnej epoce wojny ojczystej i z odznaczeniem się uczestniczył prawie we wszystkich wojnach następnych panowań.

Ostatnie lata baron Wrangel przebywał w swym majątku, w gubernji Estlandzkiej. Osłabiony fizycznie, do ostatniej chwili był silny na duchu i ciągle wspominał o przeszłem pracowitem życiu, poświęconem służbie dla ojczyzny.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 21 kwietnia. Parlament ukończył pierwszy odczyt prawa dotyczącego sług kościoła i postanowił, wbrew głosom środka i demokratów socjalnych, przystąpić do powtórnego odczytu na posiedzeniu plenarnem, po złożeniu przez rząd oświadczenia, że położenie wyjątkowe w dziedzinie kościelnej usprawiedliwia prawa wyjątkowe, oraz że walka skierowana jest nie przeciw kościołowi katolickiemu, lecz przeciw niebezpiecznym dla państwa agitacjom pewnej jego części.

Berlin, 21 kwietnia. Parlament przyjął dziś, przy głosowaniu imiennem, prawo o organizacji armji.

Peszt, 21 kwietnia. Przyjmując delegacje, cesarz odpowiedział na przemowę prezesów, że stosunki monarchji z mocarstwami zagranicznemi zachowały charakter przyjacielski, że do dawniejszych, przybyły nowe, bardzo cenne rękojmie pokoju, że utrzymanie pokoju będzie i na przyszłość głównem zadaniem rządu, że w propozycjach rządowych uwzględnione będzie położenie fi-

nansowe monarchji i że przeto żądania ograniczone będą do tego, co jest najniezbędniejsze.

Madryt, 21 kwietnia. Karliści opuszczają Portugaletę, którą bombarduje flota.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Nowe ministerstwo węgierskie, nie miało dotąd sposobności okazać swoich zalet. Głównie na panu Ghyczy, ministrze skarbu polega zadanie utrwalenia rządu, którego jest członkiem. Położenie finansowe stanowi największą trudność w tej chwili; potrzeba zaprowadzenia oszczędności jest pilna i ciekawą będzie rzeczą przekonać się, czy teraźniejszy minister szczęśliwszym będzie w tym względzie od swoich poprzedników. Względem parlamentu, gabinet Bitto znajduje się w położeniu dość korzystnem. P. Koloman Tisza, przewódca umiarkowanej lewicy, wyszedł nieco skompromitowany z układów, do których się wmięszał w widokach uformowania ministerstwa koalicji. Jakkolwiek położył on za warunek swego wejścia do składu rządu, ewentualne przejrzenie paktu austro-węgierskiego z roku 1867 i w tem pozostał wiernym dawnemu programowi swojemu, to jednak sam fakt wejścia w przedwstępne umowy z deakistami wtrącił go w położenie, mniej więcej fałszywe, względem swego własnego stronnictwa, co przez czas jakiś przeszkadzać mu będzie w stawianiu opozycji gabinetowi Bitto. Wiadomo, że p. Szlavy, powołany przez cesarza do utworzenia gabinetu koalicji, chciał był przyjąć, z pewnemi zastrzeżeniami, warunki sformułowane przez p. Tisza, lecz sam cesarz odrzucił je kategorycznie, a to wskutek rozmowy jaką miał z p. Franciszkiem Deakiem. Jego cesarska mość osobiście poszedł odwiedzić tego ostatniego w jego skromnem mieszkaniu hotelowem i tam szanowny węgierski mąż stanu, oświadczył się energicznie za utrzymaniem w całości paktu z roku 1867. Jeżeli ministerstwo nie potrzebuje się obawiać w tej chwili opozycji niebezpiecznej ze strony lewego środka izby—to i niektóre grupy, które odstąpiły od frakcji deakistów, a których dezercja spowodowała upadek kombinacji Szlavy, zdają się znowu wracać pod sztandar ministerstwa. Rezultat taki spowodowało również osobiste wdanie się cesarza. Widząc niepodobieństwo uformowania ministerstwa żywotnego, w obec ambicji osobistych, współzawodnictw i sprzecznych dążności—których ogniskiem stało się stronnictwo deakistów, cesarz Franciszek-Józef oświadczył, że rozwiąże izbę, zwoła wyborców utworzy now gabinet z łona większości nowej reprezentacji narodowej. Taka perspektywa spowodowała rozsądne zastanowienie się w umysłach osób, które aż dotąd siliły się przeszkadzać sformowaniu takich ministerstw, których naczelnikami być nie mogli. Istotnie, nowe wybory mogły dać lewicy większość i aspiranci do ministerstw, o których wspomnieliśmy, musieliby w takim razie pożegnać się na długo z nadziejami jakie pieścili w skrytości. Dla tego też zagrożenie rozwiązaniem izby wywarło wpływ magiczny. P. Lonyay, najruchliwszy i najznaczniejszy z deakistów jacy wyzwolili się z pod karności swego stronnictwa, dla działania na swój własny rachunek, odpokutował za swoje winy przez oświadczenie, iż poprze gabinet jaki jego cesarska mość utworzy. Inne znakomitości parlamentarne znajdujące się w podobnem położeniu, postąpiły tak samo, tak dalece, że w obecnej chwili, dawniejsza większość deakistowska już prawie odbudowaną została i że ministerstwo Bitto stanęło na trwałym gruncie. Trwałość jego i siła będą tem lepiej zabezpieczone jeżeli przezwycięży ono choć w części trudności finansowe nagromadzone przez błędy poprzedników. To długie przesilenie przyczyniło się w każdym razie do szczególniejszego powiększenia popularności cesarza Franciszka-Józefa w Węgrzech, do czego przyczyniły się głównie, prawa postawa tego monarchy i ściśle konstytucyjne jego postępowanie podczas niesnasek jakie w tym kraju wytworzyły się były.

* Z Saint-Jean de Luz piszą pod dniem 3 b. m. do *Neue Preus Ztng:* Były minister marynarki, admirał don Francisco Auris, oddał siebie do rozporządzenia Don Karlosa i przedstawiał mu się 30 marca, w Durango. Faktów podobnych rząd narodowy nie może naturalnie przytoczyć i poprzestaje na puszczaniu w obieg pogłosek pozbawionych wszelkiej podstawy. Przed przejściem na stronę karlistów, admirał wydał dwa manifesta. W jednym z nich, zwróconym do narodu, admirał oświadcza, że uważa za niezgodne z jego sumieniem służyć nadal rządowi, który podkopuje religję, pomyślność i szczęście kraju. Druga proklamacja zwrócona jest do jego dawnych towarzyszów broni i do floty i wzywa ich do naśladowania jego przykładu, ażeby pod tym sztandarem starożytnego domu królewskiego, wrócić ojczyźnie spokojność i postawić znowu flotę na tym stopniu, na którym znajdowała się ona poprzednio i który przystoi jej, lecz z którego strącił ją rząd narodowy.

* Pielgrzymka dam paryzkich do Chislehurst odbędzie się 5-go maja, w rocznicę urodzin eks-cesarzowej Eugenji. Otwarto podpisy w celu ofiarowania *madame mère* (nazwa która przeszła na eks-cesarzowę po matce Napoleona I) medaljonu, na jednej stronie którego wybita będzie data—5-go maja, na drugiej zaś stronie znajdować się będzie postać allegoryczna Francji. Tegoż dnia ofiarowana zostanie „księciu cesarskiemu" szpada honorowa, obstalowana dla niego przez stronników cesarstwa.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 19 kwietnia.* Do *Ajencji Havas* donoszą z Figueras (na północy Gerony, niedaleko granicy francuzkiej), iż główny sztab dowódzcy karlistowskiego Saballsa wzięty został do niewoli przez wojska rządowe w pobliżu Vich, w prowincji Geronie. Podług doniesienia z tego samego źródła, Saballs i kilku innych dowódzców karlistowskich zdołało uciec zagranicę francuzką.'

* *Monachjum, 18 kwietnia.* W Klein-Heubach odbędzie się dnia 28 b. m. uroczystość ślubu księcia Karola Teodora bawarskiego z księżniczką Marją Józefą bragancką.

* *Haga, 18 kwietnia.* Podług doniesienia depeszy urzędowej z Atchinu z 14 b. m., okrąg Endjoeng, położony na wybrzeżu północnem Atchinu, uznał również zwierzchnictwo Niderlandów. Dnia 11 b. m. 200 atchinów wykonało atak na obóz niderlandczyków, lecz zostali oni odparci. Główny oddział wojsk niderlandzkich wróci w końcu bieżącego miesiąca do Batawji.

* *Londyn, 20 kwietnia.* Podług otrzymanej przez *Timesa* depeszy z Kalkuty z 19 b. m., miały tam miejsce wielkie pożary, które srożyły się na przestrzeni dwóch mil angielskich. Bardzo znaczne zapasy zboża, które nagromadzone zostały przez władze dla przyjścia w pomoc okręgom dotkniętym klęską głodową, zniszczone zostały przez pożar i dzieło dobroczynności jest skutkiem tego utrudnionem. Niedostatek wzrasta.

* W roku bieżącym, na paryzkiej wystawie sztuk pięknych, będzie wystawiony **portret księcia Chiselhurst**, malowany przez Lefevre'a, który dawał księciu lekcje rysunku, kiedy ten mieszkał jeszcze w pałacu tuileryjskim. Książę wyobrażony jest na portrecie w czarnym fraku, z wielką wstęgą orderu legji honorowej, koło stołu, na którym leży bukiet niezapominajek, pokryty czarną krepą.

* Dnia 6-go kwietnia otwartą została **w Londynie czwarta coroczna wystawa utworów sztuk pięknych.** Zwabiła ona do Kensingtonu kilka tysięcy ciekawych, tym bardziej, że pogoda sprzyjała rozrywkom pod otwartem niebem. Wystawa składa się z trzech oddziałów: sztuk pięknych, wyrobów fabrycznych i wszelkiego rodzaju wynalazków. Pierwszy jest najgodniejszy uwagi i zawiera, z wyjątkiem muzyki, wszystko, co może być zaliczone do szeregu sztuk pięknych, t. j. obrazy, posągi, fotografje, kobierce, koronki i t. p. Katalog wystawy składa się z 744 numerów.

* Dnia 6-go kwietnia, wybrane **towarzystwo wiedeńskie** zebrało się, wieczorem, u owdowiałej księżny Auersperg, która urządziła w swym salonie koncert **„w celu dobroczynnym,"** (jak było powiedziane w programach), pod kierunkiem artystycznym ks. Liszta. W liczbie obecnych znajdowali się arcyksiążę Karol-Ludwik z małżonką, arcyksiążę Ludwik-Wiktor, wielki książę Modeński i były książę następca hanowerski. Wkrótce po przybyciu członków rodziny cesarskiej, przyjechał Franciszek Liszt w ubraniu księżem, ozdobiony mnóstwem orderów minjaturowych. Oklaski przy zjawieniu się jego były tak huczne, o ile na to pozwala etykieta w salonach arystokratycznych. Ksiądz był nader poważny z pozoru, a nawet nie zdawał się być w dobrem usposobieniu, i dopiero później żelazna twarz jego rozjaśniła się uśmiechem zadowolenia. Ostatniemi czasy rzadko mu się trafiało grać przy publiczności tak wiele, jak na owym koncercie. Jeden numer, a mianowicie *Impromptu* pod tytułem „Die Alpenfee," wykonał na dwóch fortepjanach z swą uczennicą, hrabiną Dönhoff. Młoda artystka-arystokratka była przywołaną z zapałem trzy razy za wykonanie tej sztuki.

* **Jedna z najstarszych gazet** w Turyngji oraz Niemczech, *Jenaische Zeitung*, **obchodzi** dnia 26 b. m. **200-letni jubileusz** swego istnienia. W dniu tym wyjdzie, jak donoszą, numer gazety, odpowiedni tej uroczystości, jako pierwszy 201-letniego istnienia. W przeciągu tak długoletniej egzystencji, w gazecie tej zaszły nie tylko zmiany zewnętrzne, lecz po części i co do tytułu, zaś tendencja jej była zawsze liberalną. Na szczególną jednak uwagę zasługuje fakt, że gazeta ta od czasu założenia, t. j. przed 200 laty, utrzymała się bez przerwy pod redakcyą i wydawnictwem familji Neuenhahn. Obecnym redaktorem i wydawcą jest p. A. Neuenhahn.

* Donoszą z Madrytu, że podróżnik Hipolit Fernandez znalazł na wyspie Cejlon, w świątyni Buddhy, **rękopism** złożony z 60-ciu liści palmowych, pokrytych **pismem ćwiekowem.** Rękopism ten trzymany w drewnianej skrzynce, dobrze się przechował. Zdjęte z niego fotografje mają być porozsyłane archeologom i różnym akademjom europejskim.

* Z powodu mającego nastąpić **pogrzebu zwłok Liwingstona**, pewien komitet filantropijny, na czele którego stoi lady Burdett-Coutts oraz sir Bartle Frère, wydał odezwę do publiczności o składki na korzyść dwóch podeszłych siostr i czworga dzieci zmarłego, które dotychczas żyły jedynie z udzielanych im funduszów.

* Dnia 5-go kwietnia odbyło się w teatrze „An der Wien" **pierwsze przedstawienie nowej operetki Jana Straussa**, „Nietoperz". Kompozytor sam dyrygował orkiestrą i powitany został za wejściem hucznemi oklaskami. Opera miała zupełne powodzenie, dzięki także dobremu jej wykonaniu na scenie przez wszystkich artystów, a mianowicie przez utalentowaną panię Geistinger.

* **W Paryżu**, na stacji północnej drogi żelaznej, można było widzieć w tych dniach wagon amerykański, nazywany „Pulman carr". Kompanja amerykańska Pulmana zbudowała wagony dla dróg żelaznych, przedstawiające pasażerom wszelkie możebne wygody. Istnieją w nich salony, bufet, budoary, sypialnia, dzięki czemu można odbywać jak najdłuższe podróże bez żadnego zmęczenia. W niektórych wagonach urządzone są nawet łazienki.

Spółka Pulmana usadowiła się w Derby, w Anglji, gdzie urządziła także swą fabrykę wagonów. Proponuje ona towarzystwom dróg żelaznych bezpłatne pomieszczanie swych wagonów, korzystając przytem jedynie z płacy dodatkowej od pasażerów.

Wagon, znajdujący się na stacji północnej drogi żelaznej, przeznaczony jest na drogi żelazne włoskie. Długość jego równa się trzem zwykłym wagonom i dzieli się na dwa oddziały.

Pierwszy oddział przedstawia salę, umeblowaną poprzecznemi sofami, pomiędzy któremi są przejścia. Ustawione są te sofy w ten sposób, że przedstawiają sobą oddziały, przedzielone grzbietami sof.

Wieczorem opuszczają się oddzielnie urządzone łóżka, sofy się zsuwają i cały wagon zamienia się na wspaniałą sypialnię. Służący dostaje z szaf urządzonych w rozmaitych częściach wagonu materace, kołdry, poduszki i ściele posłania tak, iż te nie różnią się niczem od domowych. Zasłony, przymocowane do podłogi, zakrywają te alkowy piętrowe, w których znajdują się po dwa łóżka, jedno nad drugiem.

Drugi oddział wagonu składa się z dwóch sypialni, zajmujących całe pomieszczenie wagonu, z wyjątkiem niewielkiego przejścia, przeznaczonego jako wejście do tego lokalu. Pokoje te zaopatrzone są także w materace, kołdry i poduszki. Wejście do wagonów urządzone jest z boków, gdzie na platformach, urządzone są także umywalnie.

Systemat Pulmana praktykuje się już od lat kilku w Stanach Zjednoczonych, gdzie ma ogromne powodzenie. Wyprobowano go w Anglji, a teraz starają się wprowadzić we Francji.

* **Monety złotej** ma monarchja austrjacko-węgierska na 11,261,000 złr., **srebrnej** na 16,421,000. W porównaniu z kilkuset miljonami banknotów, bardzo to mało i tem mniej, że znaczna część tych pieniędzy kursuje nie w Austrji, ale na Wschodzie. W węgierskiej mennicy w Kremnitz biją jeszcze co rok za parękroć stotysięcy cwancygierów Marji Teresy z Matką Boską, dla arabów i abisyńczyków.

* W Birminghamie wyrabia się obecnie co tydzień 14,112,000 pojedyńczych **piór stalowych**. Taką samą ilość piór, za jaką przed 30 laty płacono 1 talar 20 sr. gr., dziś sprzedaje się tam po $1\frac{1}{2}$ sr. gr.

* **Zwłoki bliźniąt siamskich** zamierzają nareszcie pochować. Dzieci zmarłych nigdy nie pomyślały, jak głoszą, o sprzedaży ich trupów. Chcą one, aby bliźnięta byli pochowani podług obrządku chrześcijańskiego i ubolewają nad tem, że dokonane już nabalsamowanie zwłok niechybnie opóźni obrócenie ich w proch.

* **Otrucie lodami śmietankowemi waniljowemi.** W towarzystwie lekarskiem berlińskiem roztrząsaną była niedawno kwestja o wypadkach otrucia lodami waniljowemi. Jeden z członków towarzystwa, dr. Rosenthal, przytacza, że takie otrucia nie są rzadkie i trafiały się już przed 20 laty w Paryżu, a w ciągu lat ostatnich obserwowano je niejednokrotnie i w innych miastach, mianowicie w Wiedniu, Monachium, Lipsku, Amiens, Erlangen, Altonie, Bergen i Berlinie. Wszystkie te wypadki mają te osobliwość, że zawsze wypływają z jednego źródła. t. j. wszystkie osoby, które używały pewnego czasu, oraz w jednem i temże samem miejscu lodów waniljowych, zachorowywały, gdy tymczasem inne, jedzące lody w innem miejscu, zostawały niedotknięte. W ostatnich dniach miesiąca sierpnia roku zeszłego, panowała również i w Berlinie podobna epidemja, ponieważ wszyscy ci, którzy jedli lody waniljowe wówczas w kawiarni wiedeńskiej, w pasażu, zapadali na symptomata chorobliwe mniej lub więcej silne, niekiedy nader podobne do cholerycznych, z jakiego to powodu lekarze często mylili się w djagnozie, biorąc te wypadki za cholerę. Oprócz lekarza pomienionego, przytacza i wielu innych członków towarzystwa podobne wypadki z praktyki. Między innemi znany profesor berliński Henoch opowiada o pewnem licznem zebraniu, gdzie podano także lody waniljowe, poczem zachorowało 16 osób na symptomata otrucia, a w tej liczbie i on sam. Niebacząc na to, że objawy są niekiedy nader silne, jednakże dotychczas nie wiadomo aby się zakończyły kiedy śmiercią. Staranne badania wykazały, że złe zawiera się nie w sposobie przygotowania, nie w przymiotach naczyń, a w wanilji. Prawdopodobnie, pomiędzy zdrowemi strączkami waniljowemi trafiają się niekiedy i jadowite, których, na nieszczęście nie podobna odróżnić od nieszkodliwych. Użycie lodów i u nas rozszerzone jest znacznie, szczególniej w porze gorącej i dla tego łatwo być może, że liczne wypadki choleryny, przypisywane zwykle szybkiemu ochłodzeniu żołądka, nie są czem innem, jak otruciem za pośrednictwem wanilji.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 10 (22) kwietnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, dramat w 6 aktach, **Dalila.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we czwartek, **Koncert** pani Anetty Jesipow. — *Wczoraj*, było osób 303.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we czwartek, komedje **Za pozwoleniem łaskawa pani!; Drzemka pana Prospera.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Wczoraj*, było osób 201.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, we środę, **Koncert** Florentyny *Friedenthal*, ze współudziałem: p. Marji Braciszewskiej i p. Aleksandra Zarzyckiego, dyrektora Towarzystwa Muzycznego. — Program: 1. Koncert F moll, z towarzyszeniem drugiego fortepjanu, Chopina, — wykona panna Friedenthal i p. Zarzycki; 1. a) Non t'amero, Marchesi'a, b) Echo suisse, Eckerta, — odśpiewa panna Marja Braciszewska; 3. Fantazja i fuga organowa, Bach-Liszta, — odśpiewa panna Friedenthal; 4. a) Etuda ges dur, b) Nocturno h dur, c) Mazur g dur, Chopina, i d) Valse brillante, hr. Wielhorskiego, — wykona panna Friedenthal; 5. a) Der Neugierige, Schuberta, b) „Spać mi kazali" Moniuszki, — odśpiewa panna Marja Braciszewska; 6. a) Scherzo b dur, Schumanna, b) Bravour-Studium (tercja), Seissa, c) Il Contrabandista, Schumann-Tausiga, — wykona panna Friedenthal. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Bilety numerowane po cenie rs. 1 kop. 55 i nienumerowane po rsr. 1, nabywane być mogą w kasie przy wejściu od godziny 6-ej wieczorem.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg osobowy o godz. 11 w nocy.

Pociąg pocztowy o godz. 3 min. 45 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 5 min. 8 z rana i o godz. 1 min. 8 po południu.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 40 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 9 (21) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 64, wyzdrowiało 41, umarło 7, pozostało 1600 (mężczyzn 795, kobiet 805), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 155, kobiet 162.

Przyjechali: — Kamerjunkier Dworu Jego Cesarskiej Mości hr. *Łubieński*, z Wiednia; — rzeczywisty radca stanu *Iwaszewski*, z St. Petersburga.

Wyjechali: — Prezydent m. Warszawy, jenerał-lejtnant *Witkowski*, do Odessy; — jenerał-major *Mawros*, do Wilna; — rzeczywiści radcy stanu: *Leszczow*, do Kielc, *Skripicyn*, do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 10 (22) Kwietnia 1874 roku.

Weksle		Żądane Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . 100 Tal. . . .	2 m.	107	10	106	80
„ . . . „ „ . . .	8 d.	106	80	106	50
Gdańsk . . . „ „ . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . . .	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter. . . .	3 m.	7	19	7	17
„	kr. ter.	7	20	7	18
Paryż . . . 300 Frank . . .	10 d.	86	40	86	10
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. . .	2 m.	—	—	—	—
„ . . . à vista . . .		95	$77\frac{1}{2}$	95	$32\frac{1}{4}$
Petersburg . . . 100 Rsr. . . .	3 m.	—	—	—	—
„ . . . „ „ . . .	3 d.	100	—	—	—
Moskwa . . . „ „ . . .	1 m.	-	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	145	50
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		—	—	—	—
Akcje „ po 500 rs.		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		112	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		235	—	230	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		124	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		93	10	92	80
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)		94	—	—	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2) . . .		92	15	91	85
5% Listy Zastawne miasta Warszawy 3) . .		—	—	86	90
„ „ „ II Serja . .		—	—	85	90
5% Listy Zastawne miasta Łodzi 4) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 5)		78	20	77	90
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		96	75	95	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		164	25	163	25
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		160	75	160	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		101	—	100	30

1) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $33\frac{1}{3}$.
2) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $66\frac{2}{3}$.
3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. $29\frac{1}{6}$.
4) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $33\frac{1}{3}$.
5) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $56\frac{1}{4}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2230. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej.

Ze śmiercią Marji z Grabiańskich Morsztin, dnia 6 Października 1873 r. zmarłej, otworzył się spadek co do sum rs. 3,000 pod N. 14a działu IV na dobrach Twardowice z okręgu Pilickiego i rs. 2,700 pod N. 8 tegoż działu na dobrach ChruszczobrodB z okręgu Lelowskiego ubezpieczonych, do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 19 (31) Października jest oznaczony. Wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tego spadku mieć mogących, aby z dowodami usprawiedliwiającemi, w powyż wyrażonym terminie zgłosili się do Kancelarji Ziemiańskiej, gubernji Kieleckiej przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 2 (14) Kwietnia 1874 r.

K. Holewiński.

N. D. 340. Pisarz Sądu Pokoju w Nowo-radomsku.

Po śmierci Henryka Hr. Potockiego spólnika współ właściciela w dwudziestu pięciu setnych częściach fabryki cukru i rafinerji we wsi prywatnej Silniczka, oraz właściciela 1/16 części fabryki wyrobów miedzianych i żelaznych w osadzie Koniecpolu pod Nr. 65 i 66 w powiecie Nowo-Radomskim położonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego termin prekluzyjny na d. 19 (31) Lipca r. b. w mej Kancelarjiwyznaczam.

Nowo-Radomsk d. 2(14) Stycznia 1874 r.

Chyczewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1958. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wystawienie szop i pomostów na placu Magazynu Bankowego w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech, t. j. 1874, 1875 i 1876, do targu Ś-to Jańskiego na skład wełny potrzebnych, od sumy rs. 376 kop. 18 wyraźnie rubli trzysta siedmdziesiąt sześć kopiejek osmnaście rocznie, wykazem kosztów obliczonej i w warunkach do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny k. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz anszlag i plany, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wystawienia szop i pomostów, na placu Magazynu Bankowego, w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech to jest 1874, 1875 i 1876 do targu Ś-to Jańskiego, na wełnę potrzebnych, za sumę anszlagową rubli 376 k. 18 rocznie (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1874 r.

3—3.

N. D. 1968. Rząd Gubernjalny Lubelski.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w biórze Rządu Gubernialnego Lubelskiego, publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje, na oddanie w entrepryzę na perjod 1874 roku konserwacji 21 wiorst 200 sażenów bitej, Nadwiślańskiej gubernialnej drogi, w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, od sumy anszlagowej rs. 4494 kop. 11 in minus.

Konkurenci życzący przyjąć na siebie to przedsiębierstwo, obowiązani są przed upływem terminu naznaczonego do tej licytacji, i to najpóźniej do godziny 12 w południe, złożyć osobiście na ręce Sekretarza Rządu Gubernialnego, lub też nadesłać pocztą, deklaracje opieczętowane podług wzoru poniżej zamieszczonego, na papierze stemplowym ceny 70 kop., z dołączeniem do takowej kaucji wyrównywającej 1/10 części sumy anszlagowej.

Szczegółowe warunki licytacyjne, oraz kosztorys mogą być przeglądane codziennie w wydziale Administracyjnym Rządu Gubernialnego Lubelskiego, z wyjątkiem świąt dni galowych.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Марта за N. 2600 я ниже подписавшійся, обязываюсь взять въ подрядъ ремонтъ въ 1874 году 21 версты 200 саженей шоссейныхъ участковъ Надвислянской Губернской дороги въ Ново-Александрійскомъ уѣздѣ, за сумму (-писать словами) и подвергаюсь всѣмъ извѣстнымъ мнѣ условіямъ сего подряда. Залогъ въ количествѣ 450 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ неоставшихся за мною торговъ, самъ получу или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Мѣсто жительства моего въ N. писалъ въ N. дня N. мца N года.

(подписать имя и фамилію).

Lublin d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1874 r.

Radca . . . . . .

Referent, Biernacki.

N. D. 2138. Lubelska Izba Skarbowa.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniach 22 i 23 Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w biórze tejże Izby Skarbowej Lubelskiej publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje na oddanie w dzierżawę prawa sprzedaży trunków, (dochodów propinacyjnych) na gruntach włościańskich i dworskich, w poniżej wymienionych miejscowościach, na czas od 1 Stycznia 1874 r. do 1 Stycznia 1880 roku.

w dniu 22 Kwietnia 1874 r.

w powiecie Nowo-Aleksandryjskim.

1. W majątku Wronów zawierającym 194 osad od sumy rocznej rs. 203 k. 70.
2. W majątku Godów zawierającym 203 osad od sumy rocznej 226 k. 90.
3. W majątku Karczmiska zawierającym 578 osad od sumy rocznej rs. 638 k. 40.

w powiecie Janowskim.

1. W majątku Potok stary zawierającym 91 osad od sumy rocznej rs. 150.
2. W 45-ciu folwarkach wchodzących w skład ordynacji Zamojskiej, zawierających 2,695 osad od sumy rocznej rs. 2,424 k. 25.

w powiecie Krasnostawskim

1. W majątku Krasnostaw zawierającym 183 osad od sumy rocznej rs. 210.
2. W majątku Wysokie i Turobin zawierającym 1117 osad od sumy rocznej rs. 1235 k. 90.

w dniu 23 Kwietnia 1874 r.

w powiecie Biełgorajskim.

W 154 majątkach wchodzących w skład ordynacji Zamojskiej zawierających w sobie 8000 osad od sumy rocznej rs. 3,430.

w powiecie Hrubieszowskim.

1. W majątku Wierbkowice zawierającym 170 osad od sumy rocznej rs. 260.
2. W majątku Podgórce zawierającym 151 osad od sumy rocznej rs. 174 k. 40.
3. W majątku Mołodjatycze zawierającym 139 osad od sumy rocznej rs. 177 k. 35.
4. W majątku Stepankowice zawierającym 306 osad od sumy rocznej rs. 352 k 80.
5. W majątku Cichoborz zawierającym 139 osad od sumy rocznej 150.
6. W majątku Kobło zawierającym 142 osad od sumy rocznej rs. 165.
7. W majątku Swiedniki zawierającym 190 osad od sumy rocznej rs. 216.

w powiecie Tomaszowskim.

1. W majątku Rogożno Ord. Zam. zawierającym w sobie 733 osad od sumy rocznej rs, 565.
2. W majątku Majdan Górno zawierającym 121 osad od sumy rocznej rs. 160.
3, W majątku Jarczów zawierającym 394 osad od sumy rocznej rs. 470.
4. W majątku Tarnowatna zawierającym 462 osad od sumy rocznej rs. 514 k. 50.

w powiecie Zamojskim.

1. W majątku Ordynacja Zamojska zawierającym 4299 osad od sumy rocznej rs. 4885 k. 10.
2. W majątku Krasnobród zawierającym 181 osad od sumy rocznej rs. 190 k 5.
3. W majątku Simno zawierającym 148 osad od sumy rs. 171 k 15.
4. W majątku Joryczę zawierającym 199 osad od sumy rocznej rs 260.
5. W majątku Suchowola zawierającym 160 osad od sumy rocznej rs. 150.

W powyższej licytacji na wzięcie w dzierżawę propinacji, mogą brać udział wszyscy konkurenci, którzy na zasadzie *Ustawy o akcyzie* dla Królestwa Polskiego, mają prawo na cząstkową sprzedaż trunków.

Konkurenci chcący brać udział w licytacji, obowiązani są złożyć vadium w stosunku 1/4 części sumy licytacyjnej, w gotowiźnie, albo w papierach Cesarstwa lub Królestwa, które są dozwolone do przyjmowania na kaucje.

Dzierżawca, nie może rościć żadnych pretensji do skarbu z powodu opóźnionego wnijścia w dzierżawę.

Dalsze warunki szczegółowe na dzierżawę dochodów propinacyjnych w wyżej przytoczonych majątkach, mogą być przeglądane w każdym czasie w godzinach biórowych w Lubelskiej Izbie Skarbowej.

Lublin d 3 Kwietnia 1874 r.

Za Zarządzającego, ...

Za Naczelnika Wydziału, . . .

Za Referenta, Konarzewski.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе вызова къ торгамъ отъ ... представляю сіе объявленіе въ томъ, что обязываюсь взять въ арендное содержаніе ... за сумму ... (писать сумму прописью и цифрами), подчиняюсь всѣмъ обязанностямъ, въ условіяхъ публичнаго торга заключающимся.

Свидѣтельство (такого то) Казначейства на представленной въ оной залогъ въ количествѣ (писать сумму прописью и цифрами) при семъ прилагаю, которое, если предметъ торга за мною не останется получу самъ (или покорнѣйше прошу о высылкѣ онаго, если за мною не останется предметъ торга, по почтѣ на мой счетъ въ N).

Постоянное мое мѣсто пребываніе въ N. (выписать мѣсто жительства)

(Писано въ N. такого то числа, мѣсяца и года).

N. D. 2219. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Na zasadzie art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1873 r. Nr. 10832 zawiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Szczuczyn z realnościami jakie wykaz hypoteczny obejmuje tudzież z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, położone w okręgu Biebrzańskim gubernji Łomżyńskiej jako zalegające w opłatach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 1827 kop. 1 z powodu spełznięcia sprzedaży pierwszej dla braku konkurentów, wystawione są na sprzedaż drugą czyli ostateczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 18 (30) Maja 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana w kancelarji hypotecznej Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Dominika Sadowskiego w mieście Łomży, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 2214 kop. 41 1/2 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rubli srebrem 26,365 kop. 92.

Wysokość nieumorzonej pożyczki 5% serji wynosi rs. 23,158 kop. 86 oprócz takowej pożyczki pozostanie jeszcze do spłaty 1/14 część raty rozłożonej w kwocie rs. 614 kop. 90 spłacalnej w 13 kolejnych półroczach oraz w 15-tu kolejnych ratach spłacalne koszta konwersji wynoszące obecnie rs. 705 kop. 15.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia we właściwej księdze wieczystej i w kancelarji Pisarza Dyrekcji Szczegółowej.

Jeśli nikt nie zgłosi się w powyższym terminie z chęcią kupna, dobra te będą przysądzone na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Suwałki d. 2 (14) Kwietnia 1874 r.

Prezes Sobolewski.

Pisarz Swiętosławski.

N. D. 1234. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Siedleckiej.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie artykułu postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Dobra Blizocin po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w okręgu i powiecie Radzyńskim Gubernji Siedleckiej, położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 534 kop 63 1/2, vadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,320, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarj Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

2. Dobra Janopol (Bołdowskiego) po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu Żelechowskim powiecie Garwolińskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 885 kop. 47 1/2, vadium do licytacji rs. 2,925, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,133 kop. 35, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

3. Dobra Kupony po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Bialskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 187 kop. 98, vadium do licytacji rs. 825, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,140, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Andrzejem Wrotnowskim.

4. Dobra Wierzchowiny po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościam, w wykanie hypotecznym wymienionemii tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Radzyńskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 374 kop. 58 1/2, vadium do licytacji rs. 1,080, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,293 kop. 25, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Ludwikiem Rylskim.

5. Dobra Zahayki po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Włodawskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 1,013 kop. 99, vadium do licytacji rs. 2,625, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,759 kop. 62 1/2, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Ludwikiem Rylskim.

6. Dobra Żebrak, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w okręgu i powiecie Siedleckim, gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 165, kop. 63, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,149 kop 37 1/2, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

Nowonabywca ma prawo z postąpionego szacunku potrącić pożyczkę Towarzystwa w takiej ilości, jaka w dniu przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia, a mianowicie: z dóbr Janopol rsr. 4,397 kop. 43, Kupony rs. 727 kop. 35 1/2, Wierzchowiny rs. 1,965 kop. 56 1/2.

Vadium do licytacji oznaczone złożone być winno w gotowiznie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji złożyć takowe w listach zastawnych lub listach likwidacyjnych z właściwemi kuponami, lecz w takiej ilości, by wartość rzeczywista złożonych listów obliczając temczasowo według ostatniego kursu giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiznie oznaczonej.

Przedaże wzmiankowane będą odbywać się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostatnia przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Siedlce d. 4 (16) Lutego 1874 r.

Prezes, J. Kuszell.

3—3 Pisarz, Tchorzewski

N. D. 2231. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Antoniego Gumińskiego obywatela we wsi Bugaju, okręgu Radomskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 6,388 z procentem 5% obliczyć się mającym i kosztów od Jana Władysława Kurtz właściciela nieruchomości Nr. 1726 lit. *F* w Warszawie, tamże zamieszkałego, protokółem Leona Czamańskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 7 (19) Marca 1872 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy rogu ulic Aleja Ujazdowska i Pięknej pod Nr. 1726*F* hypotecznym, a policyjnemi 4 i 10, w gminie Magistratu Miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym Łazienkowskim, pod jurizdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, do Łazienek Królewskich i Ujazdowa należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 5 kop. 25 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jana i Władysława Kurtz należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 13,940 mieć mogąca, na gruncie której stoją następujące zabudowania:

1. Dom (pałacem zwany) dwa fronty od alei Ujazdowskiej i od ulicy Pięknej mający, z cegły palonej na wapno murowany, z piwnicami i suterenami piętrowy, blachą żelazną kryty o 25 kominach murowanych.
2. Pompa z korbą i rurą żelazną.
3. Budynek z cegły palonej na wapno murowany, o parterze i piętrze, blachą żelazną, kryty, w którem mieści się wozownia i komórka.
4. Stajnie z cegły na wapno murowane, blachą żelazną kryte.
5. Budynek z cegły na wapno murowany, piętrowy, blachą żelazną kryty, o dwóch kominach murowanych.
6. Ogród zawierający łokci kwadratowych około 1833, mający 4 gruszki i kilka drzew dzikich.
7. Budka z desek zbita pod daszkiem, blachą krytym, z kominem blaszanym.

W zajmowanej nieruchomości oprócz egzekwowanego dłużnika zamieszkuje dwóch lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu niszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie, pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 7 (19) Marca 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 7 (19) Marca 1872 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, w Warszawie o godzinie 10 z rana, w Wydziale I-ym, dnia 11 (23) Maja 1872 roku.

Sprzedażą kierować będzie, Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1872 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1872 r.

R. Linowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży tej nieruchomości ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 8 (20) Czerwca 1872 r. termin do przygotowawczego nieruchomości tej przysądzenia oznaczył na d. 3 (15) Lipca 1872 r., w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość przygotowawczo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi za sumę rs. 20,000 przysądzoną została, a zarazem tenże Trybunał termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 5 (17) Września 1872 r.; lecz gdy termin z powodu wytoczonych sporów do skutku nie przyszedł, przeto tenże Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1873 r. termin powtórny do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 3 (15) Lipca 1873 r.; lecz gdy i w tym terminie z powodu zaszłych nowych sporów o taksę sprzedaż odbyć się nie mogła, po ukończeniu takowych tenże Trybunał Cywilny w Warszawie na domaganie się popierającego subhastacją Antoniego Gumińskiego jako też Napoleona i Felicji z Bogdańskich małżonków Zakrzewskich działających jako rodziców w imieniu swej nieletniej córki Józefy Zakrzewskiej w dobrach Podębice Powiecie Łęczyckim zamieszkałych, jako wierzycieli hypotecznych sumy rs. 10,000 z procentem a zamieszkanie prawne do interesu i całego postępowania u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod № 519 zamieszkałego, obrane mających wyrokiem zapadłym dnia 31 Grudnia 1873 r., (12 Stycznia 1874 r.) nowy termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 12 (24) Marca 1874 r. w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod № 549 przy ulicy Długiej w oficynie pałacu Krasińskich zwanego posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I o godzinie 10 z rana nieruchomość powyższa ostatecznie niezawodnie sprzedaną zostanie. Licytacja zacznie się od sumy rs. 71,574 kop. 35 jako 2/3 części szacunku taksą przez biegłych sądowych sporządzoną wykrytego.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1873 r.

R. Linowski.

Następnie gdy termin powyższy odbytym nie został, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 (14) Kwietnia r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 15 (27) Maja r. b. wyznaczył, zaś wyrokiem z dnia 3 (15) Kwietnia r. b. upoważnił Jakóba Szmula 2-ch imion Loewenberg, handlującego w Warszawie pod Nr. 949 *a. b.* Eleonorę z Loewenbergów Lessera Levy bankiera żonę, w asystencji męża czyniącą i wraz z nim w Warszawie pod Nr. 949 *a. b.* Adolfa Loewenberg bankiera w Warszawie pod Nr. 1087*B*, Samuela Loewenberg bankiera w Warszawie pod Nr. 949, Adama Loewenberg obywatela w Wiedniu Cesarstwie-Austryjackim i Rebekę z Loewenbergów Ferdynanda Guradze Doktora żonę, w asystencji męża czyniącą i wraz z nim w Mieście Wrocławiu Państwie Pruskim, wszystkich jak wyżej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Obrońcy swego popierającego w ich imieniu sprzedaż Leona Grabowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 490/I obrane mających, jako wierzycieli hypotecznych sumy rs. 12,116 kop. 50 z procentem do wydania obwieszczeń i odbycia sprzedaży rzeczonej nieruchomości w dniu 15 (27) Maja r. b., na wypadek gdyby Gumiński i Zakrzewscy uczynić tego zaniedbali.

W skutku więc tego w d. 15 (27) Maja 1874 r. na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 w Wydziale I o godz. 10 z rana nieruchomość powyższa ostatecznie sprzedaną zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 71,574 kop 35 jako 2/3 części szacunku taksą sądową wykrytego.

Warszawa d. 9 (21) Kwietnia 1874 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 2210. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Icyka Rzepkowicza kupca, w mieście Ozorkowie powiecie Łęczyckim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyn Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 490/I zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,700 z procentem 5% od d. 1 Października n. s. 1870 roku i kosztów od Teodozji z Dąbrowskich 1-o voto Szamowskiej, obecnie Izydora Dąbrowskiego małżonki, właścicielki dóbr ziemskich Powodowa, w powiecie Łęczyckim gubernji Kaliskiej położonych, tamże zamieszkałej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 28 Sierpnia (9 Września) 1872 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Powodowa, z przyległościami i przynależytościami, w powiecie Łęczyckim pod jurisdykcją Sądu Pokoju okr. Łęczyckiego, gminie Gostków, parafji Leznica Wielka gubernji Kaliskiej położone, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Teodozji z Dąbrowskich 1-o voto Szamowskiej, obecnie Izydora Dąbrowskiego małżonki, należące i w tejże posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczne obciążone, ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 38, w których jest około 3 włók lasu.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, dwa kominy mające.
2. Dom z drzewa mieszczący w sobie kuchnię i kurniki, o jednym kominie murowanym gontami kryty.
3. Kurniki i chlewki murowane gontami kryte.
4. Chlewki z drzewa słomą poszyte.
5. Chlewki z drzewa słomą poszyte.
6. Ogród fruktowy i warzywny, w którym znajduje się drzew różnych owocowych około sztuk 300, orzechów włoskich sztuk 6, brzoskwiń małych sztuk 10, niemniej krzewy wina, malin, agrestu i porzeczek, wreszcie urządzona jest szparagarnia i inspekta z 4 skrzyń składające się i 2 sadzawki w ogrodzie.
7. Kloaka z drzewa gontami kryta.
8. Wozownia i drwalnia w części z drzewa, a w części z surówki słomą poszyta.
9. Spichrz i porządkownia z drzewa słomą poszyta.
10. Owczarnia z drzewa słomą poszyta.
11. Szopa słomą poszyta.
12. Wołownia z drzewa słomą kryta.
13. Owczarnia murowana słomą kryta.
14. Stodoła z drzewa niewykończona słomą kryta.
15. Stodoła z drzewa słomą kryta.
16. Maneż murowany słomą kryty.

w podwórzu wprost dworu:

17. Oficyna murowana słomą kryta, o jednym kominie murowanym.
18. Sklepów czyli parsków trzy, ziemią krytych.
12. Dzwonek na słupie.
20. Studnia.
21. Kuźnia murowana o 1 kominie gontami kryta.
22. Dom z drzewa słomą kryty z 1 kominem murowanym.
23. Dom z drzewa słomą kryty, komin murowany.
24. Chlewki z drzewa 2, słomą kryte.
25. Dom z drzewa słomą kryty, komin murowany.
26. Chlewik z drzewa słomą kryty.
27. Karczma murowana, o 2 kominach murowanych słomą kryta.
28. Ogrodzenia przy zabudowaniach żerdziane,

W dobrach tych jest 4 sadzawki i jest osiadłych i posiadających grunta na własność włościan 36 z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Szymona Rodzyn Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr 490/1 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Ignacemu Zabokrzeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy, tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Feliksowi Rudnickiemu, Wójtowi gminy Gostków, do której dobra Powodowo z przyległościami należą, w wsi Gostkowie urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Września 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie, dnia 12 (24) Września 1872 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelsari Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 13 (25) Listopada 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Szymon Rodzyn, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Wrześ. (8 Paździer.) 1872 r

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 28 Wrześ (8 Paździer.) 1872 r

R. Linowski.

Następnie po odbyciu w terminach właściwych trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 11 (23) Grudnia 1872 r. wydanym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 12 (24) Stycznia 1873 r. godzinę 10 z rana. W terminie rzeczonym na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 odbyć się mającym, licytacja zacznie się od sumy rs. 10,000, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od tejże sumy lub od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1872 r.

R. Linowski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Powodowa, przysądzone zostały Szymonowi Rodzyn Adwokatowi, za sumę rs. 10,000 i Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże dniu 12 (24) Stycznia 1873 r. wydanym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży na d. 1 (13) Marca 1873 r. godzinę 10 z rana.

W terminie powyższym w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I odbyć się mającym, licytacja zacznie się od sumy rs. 54,258 jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 17 (29) Stycznia 1873 r.

R. Linowski.

Termin powyższy z powodu sporów przez Izydora i Teodozję małżonków Dąbrowskich wymienionych, odbytym nie został. Gdy spory te wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 8 (20) Lutego, 10 (22) Lutego i 8 (20) Marca r. b. zostały oddalone, Trybunał wyrokiem na illacją popierającego sprzedaż Rzepkowicza, w d. 18 (30) Kwietnia r. b. wydanym, wyznaczył nowy termin do ostatecznej sprzedaży na d. 18 (30) Maja r. b. godzinę 10 zrana.

W terminie rzeczonym na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I przy ulicy Długiej pod Nr. 549 odbyć się mającym, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54,258 jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 28 Kwietnia (2 Maja) 1873 r.

R. Linowski.

Termin powyższy z powodu skargi przez Izydora i Teodozję małżonków Dąbrowskich, na wyroki Sądu Apelacyjnego Królestwa z d. 10 (22) Lutego i 8 (20) Marca r. b. i Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 12 (24) Stycznia t. r. do Rządzącego Senatu wyniesionej, odbytym nie został. Gdy skarga ta wyrokiem Rządzącego Senatu z d. 8 (20) Listopada 1873 r. oddaloną została, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem na illacją w d. 26 Grudnia 1873 r. (7 Stycznia 1874 r.) wydanym, nowy termin do ostatecznej sprzedaży na d. 1 (13) Lutego 1874 r, godzinę 10 zrana, na publicznej audjencji tegoż Trybunału w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 wznaczył.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54,258 jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1874 r

R. Linowski.

Z powodu udzielenia przez Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r. zwłoki dłużnikom, termin powyższy odbytym nie został. Gdy obecnie czas zwłoki upłynął, a wierzytelność egzekwowana uiszczoną nie została, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem na illację w d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1874 r. wydanym, nowy termin do ostatecznej sprzedaży na d. 3 (15) Maja b. 1874 r. godzinę 10 z rana, na publicznej audjencji tegoż Trybunału w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 odbyć się mający wyznaczył. W terminie tym, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54258 jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.

R. Linowski.

N. D. 2229. Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe i palisandrowe, szesląg, krzesła wiedeńskie, lustro, lampy, i t. p. w d. 12 (24) Kwietnia 1874 r. oraz bufet i kufer sosnowe, łóżko i krzesło jesionowe, garderoba męzka, młynek do kawy, liwar, szale vel wagi mosiężne, gwichty żelazne, szynki wędzone i w pęcherzach, słonina solona w połciach, i t. p. w d. 18 (30) Kwietnia b. r. o godzinie 10 z rana za Żelazną Bramą a nadto: różne meble: palisandrowe, orzechowe, machoniowe, dębowe, jesionowe, wazony marmurowe, lustra, kandelabry, pejzarze, obrazy i sztychy portrety, lampy, dywany, fortepian palisandrowy o 6 1/2 oktawy, żyrandole, firanki aksamitne rypsowe i inne, taborety, zegar regulator, futra i garderoba męzka, szafy lustrami wykładane porcelana i różne naczynia szklanne, platerowane i fajansowe, rądle miedzianne, bielizna stołowa i t. p. różne przedmiota i kosztowności w wielkim wyborze, w d. 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 1 z południa na Sewerynowie, na placach targowych w Warszawie, przez publiczną głośną in plus licytację przedemną Komornikiem sprzedane będą.

H. Kiedliński Komornik.

ulica Bielańska Nr. 14 nowy.

N. D. 2268. Podaję do wiadomości, że w dniu 12 (24) Kwietnia r. b o godzinie 12 w południe na targu publicznym za Żelazną bramą zwanym, w dniu 15 (27) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe, na tymże targu za Żelazną bramą, w d. 16 (28) Kwietnia r. b o godzinie 12 w południe, na targu za Żelazną bramą i w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, na tymże targu za Żelazną bramą w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jesionowe, topolowe, sosnowe i machoniowe, jako to: łóżka, komody, krzesła, toaleta, szafy, parawan, serwantka, kanapy, fotele, szesląg, kuferki, kredens, biórko, umywalnik i t. p. różne przedmiota, oraz garderoba tudzież towary to jest: ubrania szmuklerskie do sukien i okryć, kutasiki, paski i t. p. rozmaite, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 2267. W dniu 11 (23) Kwietnia 1874 r. o godzinie 10 z rana na gruncie w cegielni w Mokotowie prawnie zajęte przedmiota, jako to: cegła palona, surówka, glina, w moc decyzji Trybunału, w d. 16 (28) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na targu Rynku Starego miasta, garderoba męzka, w d. 18 (30) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów, meble jesionowe, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik

№ 489*d* nowy 17. Miodowa.

N. D. 2241. Prawnie zajęte objekta jako to: kanapy, krzesła, stoły, komody, różna miedź kuchenna, arak, sardynki, świece, cukier, herbata, wodki słodkie, rodzynki, czekolada i t. p. w Warszawie, na targu placu publicznego rynku Starego miasta, dnia 12 (24) o godzinie 10 z rana i na placu targowym za Żelazną bramą w dniu 16 (28) Kwietnia 1874 r. o godzinie 11 z rana, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

G. Zawadzki, Komornik przy S. Ap.

N. D. 2233. W dniu 12 (24) Kwietnia r b. o godzinie 11-ej rano, w domu Nr. **581** w Warszawie, **ruchomości** do spdku po Alfredzie Jende należące, jako to: meble machoniowe, jesionowe, garderoba, bielizna, książki prawne i t. p. sprzedane będą przez **licytację** przed podpisanym Rejentem odbyć się mającą.

Michał Markiewicz Rejent,

plac Krasińskich Nr. 2.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 1830.

Poszukiwanie Męża.

Antoni Nowak, z gminy Czernowiec Gubernji Warszawskiej, Powiatu Petrokowskiego, w roku 1848 wzięty do wojska i zaliczony w roku 1849 w Suzdalski piechotny pułk, a podług raportów w roku 1855 znajdował się w Szpitalu Wojennym Symfero-polskim, a w roku 1856 wykazany był do frontowej służby; późniejszych śladów znaleść nie można, wskutek rozkazu Wojennego Ministerstwa z r. 1863 wykreślony z listy Wojskowej z innymi, jako niewiadomy z pobytu po skończeniu wojny Krymskiej. Gdy po nim została żona obecnie mieszkająca w parafji Chojne Powiatu Sieradzkiego **Jadwiga Gaj,** która przez władze Wojskowe śladu życia męża Antoniego znaleść nie może, która ma zamiar wstąpienia powtórnie w stan małżeński, wzywa po raz ostatni męża Antoniego Nowak, aby zawiadomił czy pozostaje przy życiu, bez straty czasu, swę żonę lub też władze.

Jadwiga z Gajów Nowak,

2—3 z Powiatu Sieradzkiego.

N. D. 1742.

Polisy Rossyjskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia. założonego w 1827 roku.

Nr. 421729 wystawiona na imie Fortunata Zielińskiego pod dniem 14 (26) Grudnia 1872 r. na rs 7,000.

Nr. 459197 wystawiona na imie Franciszka Sędzimira pod dniem 30 Maja (11 Czerwca) 1873 r. na rs. 2,300.

Nr. 459385 wystawiona na imie Franciszka Sędzimira pod dniem 26 Lipca (7 Sierpnia) 1873 r. na rs. 1026 zaginęły. Znalazca raczy odnieść takowe do Bióra Jeneralnej Ajentury przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 75.

N. D. 2239. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 228, 11129, 50854, 51140, 312 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 10 (22) Kwietn. 1874 r., to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu i dowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

N. D. 2240. Podaje do powszechnej wiadomości, iż Nr. 509 świadectwa wydanego z Lombardu Warszawskiego, zaginął, ostrzega się przytem iż nikt z takowego korzystać niemoże, gdyż gdzie należy ostrzeżenia porobione zostały.